

Az új farka

Egy rendkívül hideg éjszakán született Ametiszt a kiscarkas. Az édesanyját Árnyéknak hívták, éjfekete bundájáról és a farka végén lévő fehér foltról könnyen felismerhető volt. A farkasok világában minden farkának különféle neve és jele van. Ametiszt farkájának a neve, Árnyékfarka volt. Persze sok más farka is van, amiket Ametiszt még nem fedezett fel. Az Árnyékok területén van egy hatalmas, sötét, hátborzongató, csontvázakkal teli szakadék.

Egy napon a család vadászni ment. Ametiszt szemet vetett egy verébre, majd nagy lelkesen kergetni kezdte. Nem is nézett az orra elé csak futott és futott a madár után. Hirtelen a lába elé nézve, a rémes szakadék peremén találta magát. Már nem tudott megállni, belezuhant a szakadékba. Egy darabig mozdulatlanul feküdt egy gnú csontváza mellett, majd feltápáskodott és felfelé indult egyik szikláról a másikra szökellve. Ez az ötlet jónak tűnt, de mikor felért a szakadék peremére, rájött, hogy rossz oldalra került. Az Árnyékok területe a másik oldalon volt. Megriadt, felállt a szőr is a hátán, mert három szempár szegeződött rá. Ahogy oldalra tekintett, a szakadék peremén a Bagoly farka jelét látta. A csapatok jeleiről már sokat meséltek neki, ezért ismerte fel. A Bagolyfarka alfája észrevette őt és óvatos, mégis fenyegető léptekkel közelíteni kezdett felé. Az alfa a legokosabb tag a farkasok családjában. Ametiszt megrémült, összehúzta magát, lefelé csapott fülekkel és behúzott farokkal azon gondolkodott, miként juthatna át a túloldalra. Összeszedte minden bátorságát és megszólította a felé közelítő alfát:

- Ametiszt vagyok az Árnyékfarkából.

Az öreg alfa meglepődött, hogy meg merte szólítani ez a fiatal, jámbornak látszó farkaskölyök.

- Mi szél hozott a Baglyok területére?
- Egy verébbel fogócskáztam és belezuhantam a szakadékba és itt kötöttem ki.
- Mi a neved?
- Ametiszt.
- Az én nevem Bagolytoll, a legbölcsebb farkas a szakadékon túl.
- Bölcs alfa, segítenél nekem visszajutni a szakadék túloldalára?

Bagolytoll összehívta a farkáját, hogy készítsenek a kis jövevénynek egy hidat faágakból. A bölcs utasítására minden farkas a vastagabbnál vastagabb fatörzseket döntögette ki és együttes erővel sikerül befejezni az Ametisztnek készült hidat. A farkaskölyök jól nevelt volt, szépen

megköszönte a sok segítséget és hazaindult. Úgy futott anyjához, ahogy csak a lába bírta. Árnyék már nagyon aggódott, bejárta az egész területet a kölyke után kutatva. Hajnal körül Ametiszt hazaért csapzottan, fáradtan, éhesen. Árnyék türelmetlenül kérdezgette lányát, hogy mi is történ vele, közben vacsorára nyúllábat adott neki, Ametiszt kedvencét. A kis kölyök elmesélte a történetet.

Másnap Árnyék megkérte lányát, vezesse oda a hídhöz. Az egész falka velük tartott. A hídhöz érve Árnyék nagyokat vonított Bagolytollat hívva. A Baglyok épp vadásztak a szakadék közelében. Bagolytoll meghallotta a hívást, és a hang irányába sietett a falkájával együtt. Árnyék megköszönte a vén falkavezérnek, hogy megmentették a kislányát, Ametisztet. Hálája jeléül áthívta a Baglyokat a hídon, hogy felajánlja az Árnyékok területét nekik vadászatra. Bagolytoll szívesen elfogadta az ajánlatot és ő is ugyan így tett, felajánlotta saját területét az Árnyékoknak. Így egyesült a két falka és lett a 40 Baglyoknak 40 Árnyéka.

Írta: Angyal Hanna Míra 5b.